

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

De tertio Stellato S. Roberto Abate Molismense, fundatore Monachorum Ordinis Cisterciensis. cap. XLII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

Detercio Stellato Sancto Roberto Abbe Molismensi-
se, fundatore Monachorum Ordinis Cister-
tensis. Cap. XLII.

ER T I V M , inter Abbates Stelliferos , locum sibi
vendicat Sanctus Robertus Abbas Molismensis,
Cisterciensium Monachorum sub regula D.P.N.
Benedicti, & candido habitu, scapulari nigro di-
stincto fundator & institutor, cuius institutionis
ordo sic se habet. Cum Monachi Molismensis cœ-
nobij, quod erat in Episcopatu Lingonensi fama celeberrimum ,
Religione perspicuum, uiris illustribus nobilitatum , possessionibus
amplis, & virtutibus clarum, ab antiquo obseruantiae rigore, & pre-
ceptis regulæ, quam professi fuerant, aliquantulum deflectere vide-
rentur, intelligens vir Sanctus Robertus, qui eorum erat Abbas , &
altius considerans, diuitiis virtutibusque, diuturnam non posse es-
se, societatem, habito inter se & nonnullos Monachos suos commu-
ni consilio, erant autem omnes duo & uiginti, vñanimi assensu, eo-
demque spiritu, Cistercium, locum in Burgundia desertum, Cabili-
lonensis Diœcesis commigrarunt, secundum Regulæ preceptum de
operibus manuum suarum viæturi. Vbi Hugonis Lingonensis Eccle-
siæ Episcopi, & tune sedis Apostolicae Legati , fauore, Vualteri Ca-
bililonensis Antistitis assensu, necnon Odonis Burgundiæ Ducis au-
toritate ac operibus roborati, Abbatiam Ordinis primam construe-
re cœperunt anno Domini 1098. Et quia Monasterium Molismen-
se Beatæ Virginis consecratum noscebat, constitutum est, ut tam
ipsi, quam eorum successores, de eodem nouo Monasterio propaga-
ti, omnes suas ecclesias in honorem eiusdem gloriose Virginis de-
dicarent. Roberto autem non longè post Monachorum Molismen-
sium opera, & Vualteri Episcopi iussu, ad propria ouilia remeante,
(qui eodem anno scilicet 1098. tertio calend. Maij ex hac uita dece-
dit) Albericus vir Sanctus ac Religiosus eius loco substituitur : quo
defuncto Stephanus, qui & Arduinus , natione Anglus non mino-
ris Sanctitatis vir, nouellam plantationem regendam suscepit. Quæ
cum parum haec tenus creuisset, personis quidem secularibus uene-
rantibus in eis uitæ Sanctitatem, sed abhorrentibus austeritatem,
Sanctus Bernardus an. 1113. cum triginta fermè socijs aduenit, &
suaui Christi iugo ibidem colla submittens, tantos Sanctitatis, ac do-

ctrinæ

Etrinæ fructus protulit, ut ea Religio magis Bernardo, quam primo suo auctorori usquequaque debeat. Anno enim Domini 1115. in Valle quæ Absinthium vocabatur, Claraallis Monasterium exstruxit, uarijsque in Provincijs tot cenobia subinde posuit, ut etiam eo uiuente ferè ducenta computarentur. Primæ Ordinis propagines, Claraallis, Firmitas, Pontiniacum, & Morimundus; quorum cenobiorum Abbates tantæ auctoritatis sunt, ut Abbatem Cisterciensem uisitent simul, & singillatim ab eo uersa uice uisitentur. Cisterciensis tamen Abbas ubi cunque terrarum pro Generali generalissimo Ordinis totius agnoscitur, & in ipso instanti quo quis Monasterij Cisterciensis Abbas creatus est, sine aliqua alia electione & scrutinio, Generalis Ordinis titulum gerit. Horum autem Generalium catalogum hic inserere non potui, quod illorum copiam assequi nequuerim. Ordinem probauit Urbanus Papa II. anno Domini millesimo nonagesimo octavo.

Summi Pontifices Ordinis Cisterciensis.

Cap. XLIII.

VGENIVS III. Frater Petrus Bernardus antea uocatus, humili loco in Tuscia natus, ex oppido cui Montis Magni nomen est, Diœcesis Pisanæ: hic primo Canonicus & Vicedominus Ecclesie Pisanae fuit, postea omnibus huius seculi dignitatibus relictis, doctrinæ & monitis S. Bernardi, Magni Clareuallensis Abbatis adhaesit, Monachusque Cisterciensis factus est: in quo primum Abbas S. Zenonis Pisis, mox Romæ Sanctorum Vincentii & Anastasi, ad aquas Saluias, quod trium fontium nuncupatur, creatus fuit: qui mortuo Lucio Papa II. quum esset extra collegium Cardinalium, omnium suffragiis Romæ in Ecclesia S. Cæsarii, tertio Calendas Martii, Anni 1145. Indict. 8. Romanus Pontifex renunciatus, statim ex Urbe discessit, atque ad Monasterium S. Mariæ Farfensis ueniens, ibidem suæ coronationis insignia suscepit. Sedit annos 8. menses 4. dies 10. Pluribus ordinationibus mense Decembri celebratis, creauit Episcopos 9. ex quibus duos Cardinales, Presbyteros 13. sed duos ex antiquis Diaconis, & Diaconos 10. ex quibus tria nomina tantum omissa. Obiit Tibure Anno Domini 1153. octavo Idus Iulii, Indict. 1. cuius Cadaver Romam relatum